

ÉVA MAG

berättelser utan början 24/10 2026–7/3 2027
marabouparken

Stål och bränd lera, detalj från skulptur/ steel and fired clay, sculpture detail, 2026.

ÉVA MAG berättelser utan början

Helena Holmberg och Erik Sandberg

Marabouparken konsthalls stora sal befinner sig under jord. Under parkens grönska, träd och gräsmattor finns ett stort rum, en utgrävd hållighet som nu är platsen för konsthallens utställningar. I sin installation *berättelser utan början* är själva hålligheten en utgångspunkt för konstnären Éva Mag. Vi befinner oss i ett rum under jord, men nära ytan – genom de högt sittande fönstren kan träden skönjas. Det är inte så mycket en grotta som ett dolt hålrum, en kavitet i marken under ett tunt skal av betong och jord. Under skalet får erfarenheter plats, bilder växer fram och kan bli kropp.

I arbetet med den här utställningen har Éva Mag ofta återkommit till denna bild: rummet som en underjordisk håla, likt det rum som skapas när ett träd faller – en rotvältas grunda, men förrädiska, hållighet. Rotvältans ursprung är en katastrof, trädet faller när det inte längre kan stå emot en övermäktig kraft och drar med sig sitt rotsystem, lera och sten. På platsen skapas en ficka i marken, ett markens minne.

Mag omvandlar konsthallen till ett landskap av hopsvetsad metall, där bränd och obränd lera, kärl och taggiga grenar breder ut sig genom rummet. Landskapet rör sig mellan sönderfall och fortlevnad. Det bär spår av den oroliga tid vi lever i och av människans envisa försök att finna balans, hålla sig upprätt och fortsätta. Genom konsthallen växer en taggig gren av metall fram. Taggarna skyddar, men gör också närmandet svårt. Det tycks som att grenen är ett av få objekt här som har en tydlig riktning i sitt sökande genom rummet.

Rotvältans rum är platsen för minnen som inte kan placeras i en dåtid utan bryter igenom i nuet. Minnen lever vidare i ett inre rum som kroppen bär med sig. Kroppen som plats för minne och erfarenheter har alltid varit centralt i Éva Mags konstnärskap. Kroppar av lera, bränd och obränd, har förekommit i flera verk och ofta har kroppens rent fysiska närvaro i performance eller i skulptural form varit i fokus. Rotvältan som bild har också återkommit, till exempel i verket som heter just *Rotvälta* (Ståhl Collection 2020) – en installation där

kroppar bärs av stålbalkar i en rörelse mellan fall och strävan uppåt. I *berättelser utan början* finns inga bilder av kroppar, i stället brer ett inre landskap ut sig. Som om vi har stigit ner i rotvältans själva hållighet.

Éva Mag är intresserad av sambandet mellan människans förutsättningar och det hon utsätts för: hur yttre påfrestningar, anpassning och motstånd lämnar fysiska och psykiska spår. Sår och ärr blir kvar, samtidigt som livet kan ta nya riktningar. Erfarenheten av att som barn lämna Rumänien och finna fäste i ett nytt samhälle finns med i arbetet.

I arbetet med utställningen har konstnären även haft med sig flera verk av den svenska författaren Lotta Lotass, framför allt den intensivt fragmentariska skildringen av första världskrigets kaos i prosatexten *Den röda himlen* (2008) – taggtråd, sönderslitna kroppar och lera som genomtränger allt. Bilder i olika lager av tid men också ett rum, en scen, en konstruerad verklighet i ett flytande nu, en text som är ett minne i en ficka av tid. I Lotass text finns också en cirkulär rörelse utan vare sig början eller slut. Ett pågående evigt arbete med att formulera en berättelse mitt i meningslösheten – som att knåda leran, svetsa stålet. Bygga upp och rasera.

Med Lotass text som följeslagare söker Mag ett eget poetiskt språk i material och rum. En plats, en känsla, en process och en bild att befinna sig i. Hon vill se hur denna känsla av oändlighet kan ta form, när början till det som har hänt inte längre går att spåra. Frågorna om vad som föregick fallet och hur vi hamnade här låg till grund för Mags praktik, men har sedan en tid tillbaka fått ge plats åt en stark tilltro till konstens förmåga att ge språk och form åt det som inte kan förklaras.

Éva Mags praktik är intuitiv och sökande, men också ett hårt arbete med tunga material som kräver uthållighet och styrka. Materialen bär på sina egna villkor och berättelser. Deras egenskaper bestämmer arbetets tid, hur länge något kan formas och hur mycket tryck det tål innan det ger efter. Den brända leran har genomgått en oåterkallelig förändring och ligger spridd på golvet som grus. Den obrända kan fortfarande omformas så länge vatten tillförs. Leran kan, som i Lotass text, vara rinnande och sugande, dammande och förtorkad. Metallen är rost, blänkande ytor, kraft och vassa egg. Tillsammans bildar de en terräng som bär spår av det den utsatts för.

Taggig stålgren och
bränd lera/ thorny
branch and fired
clay, 2026.

Svetsat stål, verk
under arbete/
welded steel, work
in progress, 2026.
▶

Nästa uppslag:
obränd och bränd
lera/ next spread:
unfired and fired
clay, 2026.
▶▶

ÉVA MAG stories without beginnings

Helena Holmberg and Erik Sandberg

The main hall of Marabouparken konsthall is located underground. Beneath the park's greenery, trees, and lawns lies a vast space—an excavated hollow that now serves as the place for the art exhibitions. In her installation *berättelser utan början* [stories without beginnings], this very hollow serves as a starting point for artist Éva Mag. We find ourselves in an underground space, yet close to the surface; the trees are visible through the high-set windows. Not so much a cave as a hidden void—a cavity in the ground beneath a thin shell of concrete and soil. Within this shell, experiences find room to exist, images emerge and can take on bodily form.

In the process leading up to the exhibition, Éva Mag has frequently returned to this image: the room as an underground hollow, akin to the space created when a tree falls—the shallow yet treacherous cavity left by an uprooted tree. The origin of this hollow is a catastrophe; the tree falls when it can no longer withstand an overwhelming force, dragging its root system, clay, and stone along with it. A pocket is created in the ground at the site—like a memory.

Mag transforms the exhibition hall into a landscape of welded metal, where

fired and unfired clay, vessels, and thorny branches spread across the room. The landscape hovers between disintegration and perseverance. It bears traces of the turbulent times we live in and of humanity's stubborn attempts at finding balance, remaining upright, and carrying on. A thorny metal branch emerges and grows through the room—the thorns offer protection, whilst also making it difficult to approach. The branch appears to be one of the few objects here with a clear direction in its search through the space.

The room created by the root-wrenched tree is a space for memories that cannot be relegated to the past but instead break through into the present. Memories live on in an inner space carried by the body. The body as a site of memory and experience has always been central to Éva Mag's artistic practice. Bodies made of clay—both fired and unfired—have appeared in several works, with the body's sheer physical presence, whether in performance or sculptural form, often taking center stage. The image of the uprooted tree has also recurred—for instance, in the work titled *Uprooted* (Ståhl Collection, 2020), an installation in which bodies are supported by steel beams, suspended in a movement between falling

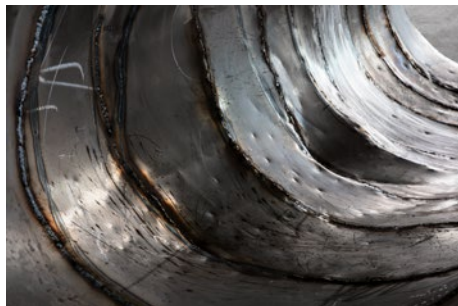
Svetsad detalj från stålskulptur/
welded detail from steel sculpture, 2026.

and striving upward. In *stories without beginnings* there are no images of bodies; instead, an inner landscape unfolds—as if we had descended into the very hollow left by the tree.

Éva Mag is interested in the relationship between a person's conditions and what they are subjected to—how external pressures, adjustments, and resistance leave physical and psychological traces. Wounds and scars remain, even though life can take new directions. The experience of leaving Romania as a child and finding a foothold in a new society is part of her work.

In this installation, the artist has drawn upon several works by the Swedish author Lotta Lotass—most notably the intensely fragmentary depiction of the chaos of the First World War found in the prose work *Den röda himlen* (2008): barbed wire, mangled bodies, and mud permeating everything. Images spanning layers of time, yet also a space, a stage, a constructed reality in a fluid present—a text that exists as a memory within a pocket of time. Lotass' text also embodies a circular motion, devoid of beginning or end. It is an eternal, ongoing effort to articulate a narrative amidst the meaninglessness—akin to kneading clay or welding steel. Building up and tearing down.

With Lotass' text as a companion, Mag seeks a poetic language of her own within material and space—a place, a feeling, a process, and an image to inhabit. She wants to explore how this sense of infinity can take shape when the origins of what has occurred can no longer be traced. Questions

Detalj från stålskulptur/ detail from steel sculpture, 2026.

regarding what preceded the fall and how we arrived here once formed the basis of Mag's practice but have since given way to a profound belief in art's capacity to give language and form to the inexplicable.

Éva Mag's practice is intuitive and exploratory, yet it also entails arduous labor with heavy materials that demand endurance and strength. The materials carry their own inherent conditions and narratives. Their properties dictate the timeframe of the work—for how long something can be shaped and how much pressure it can withstand before giving way. The fired clay has undergone an irreversible transformation and lies scattered across the floor as gravel. The unfired clay can still be reshaped, provided water is added. As in Lotass' text, the clay can be fluid and absorbent, or dusty and parched. The metal is rust, gleaming surfaces, raw power, and sharp edges. Together, these form a terrain that bears the traces of what it has endured.

BIO

Éva Mag (f. 1979) är en konstnär född i Transylvanien och verksam i Stockholm. Hon är utbildad vid Kungl. Konsthögskolan i Stockholm. Hennes verk har tidigare visats på Bonniers konsthall, Moderna museet, båda i Stockholm. Performa 19, New York, Gammel Strand, Köpenhamn, Schinkel Pavillion, Berlin och Kunsthall Trondheim, Trondheim.

Éva Mag (b. 1979) is an artist born in Transylvania who lives and works in Stockholm. She holds an MFA in art from the Royal Institute of Art in Stockholm. Her work has been shown in Bonniers konsthall and Moderna museet, both in Stockholm. Performa 19, New York, Gammel Strand, Köpenhamn, Schinkel Pavillion, Berlin and Kunsthall Trondheim, Trondheim.

CURATOR

Helena Holmberg, Konsthallschef/Director
Erik Sandberg

TEAM

Karolina Bjursten
Fredrik Holmqvist
Oona Linke
Elin Magnusson

Alla fotografier/all photographs: Sara Appelgren

KULTURRÅDET

Region Stockholm

marabouparken

MARABOUPARKEN KONSTHALL

Löfströmsvägen 8, Sundbyberg. www.marabouparken.se

MARABOU® är ett registrerat varumärke och ägs av Mondelēz International. Kännetecknet MARABOU® används i enlighet med licens.